

Page: 8

Reach: 118000

Country: SLOVENIA

Size: 522 cm2

1 / 2

SIJ – Slovenska industrija jekla

Kako se je Janševa vlada zavestno odrekla več milijonom evrov

Sebastjan Morozov

Upravljanje naložbe v Siju je šolski primer, kako se ne upravlja državnega premoženja. Čeprav bi država od prodaje delnic lani lahko iztržila 47,4 milijona evrov, tega ni storila. Le nekaj mesecev kasneje pa se je odločila, da bo delnice prodala.

Na seznam državnih naložb za prodajo je nekdanja vlada Janeza Janše uvrstila tudi četrtinski lastniški delež v družbi SIJ – Slovenska industrija jekla (Sij). Od kod naenkrat obrat, ni znano, saj taista vlada še lani ni želela prodati Sija, obenem pa ni poskrbela za podaljšanje opcije, ki bi ji omogočila izstop iz družbe po vnaprej dogovorjeni ceni. Zaradi takšnega ravnanja ni izključeno, da je bila državna blagajna oškodovana več milijonom evrov.

Leta 2007 se je ob prodaji 55,4-odstotnega lastniškega deleža za 105 milijonov evrov država z ruskimi kupci Sija oziroma družbo Dillon dogovorila za sklenitev pogodbe, po kateri bi lahko v prihodnjih petih letih prodala preostali delež za 47,4 milijona evrov. Toda lani spomladi, ko se je prodajna opcija iztekla, te ni izkoristila.

Zakaj je vlada v nekaj mesecih spremenila svoje stališče in naložbo v Siju opredelila kot portfeljsko, torej namenjeno za prodajo, ni znano. Na finančnem ministru, kjer so pripravljali klasifikacijo naložb za Slovenski državni holding (SDH), so pojasnili, da niso bili pristojni niti za prodajo Sija niti za uvrstitev državne naložbe v Siju v klasifikacijo naložb. Na ministrstvu za gospodarstvo in tehnološki razvoj pa so dejali, da so vladi lani v roku predlagali prodajo Sija, vendar o tem takrat ni odločila. »Zato smo izpostavili, da pričakujemo nadaljevanje vlaganj v tehnološko posodabljanje in ohranjanje delovnih mest v Skupini Sij, kar se po javno dostopnih podatkih izvaja,« so pojasnili na ministrstvu. Na vprašanje, zakaj je bil četrtinski lastniški delež družbe sploh uvrščen na seznam naložb za prodajo, pa

na gospodarskem ministrstvu niso odgovorili.

Rusov preostala četrtina Sija ne zanima

S prej omenjeno pogodbo sta se Koks in slovenska država dogovorila tudi za tako imenovano nakupno opcijo, po kateri bi imel možnost Dillon sam brez soglasja vlade kupiti četrtinski delež. A tudi to se ni zgodilo. To pomeni, da so se v Dillonu zadovoljili tudi z manj kot tričetrtinskim deležem Sija, ki bi jim omogočal vpliv tudi na statutarne spremembe družbe. Temu priča tudi nedavna izjava predsednika nadzornega sveta Sija **Andreja Zubitskega**. Po njegovih pojasnilih so bili pripravljeni na unovčenje prodajne opcije, zdaj pa več ne razmišljajo, da bi odkupili preostalo četrtino delnic družbe.

Koliko bi država po novem lahko iztržila od prodaje četrtine Sija, ni znano. Toda ko je nekdanja Agencija za upravljanje kapitalskih naložb (AUKN) marca lani objavila javno dražbo za prodajo delnic družbe, pričemer je morala najnižja ponudba znašati najmanj toliko, kolikor je znašala kasneje zapadla prodajna opcija, se nanjo ni odzval niti en interesent.

Kako bo državno naložbo v Siju upravljala nova vlada, še ni znano. Dejstvo pa je, da bo imela zaradi družbe še kar nekaj preglavic. Po večletnem pravdanju Družbe pooblaščenke Ravne proti Siju je namreč tudi višje sodišče januarja letos razsodilo v korist **malih delničarjev**. Če bo v reviziji postopka tudi vrhovno sodišče razsodilo enako, bo to v največji meri vplivalo na Republiko Slovenijo. Ob prodaji dobre polovice Sija Dillonu se je država namreč zavezala, da če bodo

družbe Skupine Sij zavezane k plačilu kakršnega koli zneska iz naslova tožbe, bo morala Republika Slovenija Siju vrniti do 18,1 milijona evrov od skupaj 105 milijonov evrov kupnine.

Državo bi Sij lahko stal še milijone

Nenavadno omahljivo se je država obnašala tudi konec lanskega leta, ko se ni odločila za vložitev tožbe proti Dillonu. Spomnimo, tako računsko sodišče kot posebna medresorska komisija sta namreč ugotovila, da Dillon ni izpolnil leta 2007 danih zavez glede investicij, določenega števila zaposlenih in uresničevanja poslovnega načrta. Po drugi strani so v Siju prepričani, da so pogodbene zaveze izpolnili. Z zadevo se je lani več mesecev ukvarjalo državno pravobranilstvo. To je na koncu ugotovilo, da ugotovljeno dejansko stanje ne zagotavlja uspešnosti tožbe, ki bi jo država vložila proti Dillonu. Takšen zaključek so na pravobranilstvu sprejeli, ker je bilo v pogodbi določeno, da je Dillon kršil pogodbene obveznosti le v primeru, če odstopanja niso odraz prilagajanja bistvenim spremembam na svetovnem trgu oziroma niso nastale iz razlogov, na katere kupec ni imel vpliva. »Zato bi bilo treba najprej ugotoviti razloge za nastanek morebitnih očitnih kršitev in zlasti oceniti vpliv svetovne gospodarske krize na rezultate poslovanja,« so dodali na pravobranilstvu. Toda več poznavalcev, ki so želeli ostati neimenovani, ocenjuje, da bi morala država proti Dillonu vložiti tožbo.

Kako so poslovali v celotni skupini in v njenih največjih hčerinskih podjetjih Acroni in Metal Ravne, Sij Dnevniku kot običajno ne pojasnjuje. Pred dnevi pa je predsednik uprave družbe **Tibor Šimonka** izjavil, da so lani poslovali okoli pozitivne ničle oziroma da so dosegli najmanj milijon evrov čistega dobička, medtem ko je leta 2011 Skupina Sij dosegla 17 milijonov evrov čistega dobička. x

Page: 8

Reach: 118000

Country: SLOVENIA

Size: 522 cm2

2 / 2

Tibor Šimonka, predsednik uprave družbe SIJ – Slovenska industrija jekla

Fotografija: Tomaž Zajelšnik/dokumentacija Dnevnika